

ІСТОРИЧНО-ЕТИМОЛОГІЧНІ ПАРАМЕТРИ ЕЛЕМЕНТІВ МЕДИЧНОЇ ТЕРМІНОСИСТЕМИ

Ю. А. Зацний, д-р філол. наук, професор;

А. В. Янков, канд. філол. наук, доцент,*

*Запорізький національний університет,
вул. Жуковського, 66, м. Запоріжжя, 69600, Україна
E-mail: waizi@ukr.net*

**Кременецька обласна гуманітарно-педагогічна академія ім. Т. Шевченка,
вул. Ліцейна, 1, м. Кременець, Тернопільська обл., 47003, Україна
E-mail: yankov@meta.ua*

У поданій статті на фактичному авторському матеріалі аналізується термінологічне ядро медичної лексики з точки зору етимології (генези), розкриваються витoki формування, особливості семантичної еволюції термінологічних номінацій. Значну увагу приділено ролі класичних елементів у збагаченні термінології медичної концептосфери, її парадигматики як у діахронії, так і в динамічній синхронії. На матеріалі сучасних запозичень, які функціонують у медичному лексиконі, доведено, що хоча ядром медичної термінології англійської мови слід вважати греко-латинські основи та морфеми, поряд з використанням власного (германського матеріалу) й запозиченого з романських мов, в умовах інформаційної революції терміносистема продовжує процеси запозичення з сучасних мов разом із запозиченням відповідних понять.

Ключові слова: *генеза, елемент, етимологія, запозичення, семантика, термін, ядро.*

Сучасний медичний лексикон надзвичайно гнучке, мінливе, динамічне, різностороннє та багатоцільове мовно-мовленнєве явище. І це не тільки тому, що до медичної лексики відноситься переважна більшість обов'язкових номенклатурних термінів таких фундаментальних наук, як анатомія з фізіологією, гістологія, біохімія, імунологія та багато інших, але й тому, що медична лексика функціонує у жвавому сучасному дискурсі лікарів-професіоналів і ледве не щоденно зазнає модифікацій у семантичному наповненні в залежності від потреб спілкування та застосування мовних одиниць як у медичній практиці, так і поза нею.

У цьому контексті зауважимо також, що термін як ядро медичної сфери розглядається нами як динамічне явище, що народжується, формулюється, поглиблюється в процесі пізнання (когніції), переходу від концепту – мисленнєвої категорії – до вербалізованого концепту, який пов'язаний з тією чи іншою теорією, концепцією, що осмислює ту чи іншу область знань і/або діяльність. У зв'язку з історичним характером процесу пізнання і закріплення знань термін отримує нове визначення як засіб вербалізації, який може мати ряд варіантів залежно від вибраної теорії та ступеня глибини знань.

У щоденному дискурсі спеціалістів-медиків поруч співіснують як стандартизована медична лексика, так і одиниці професійного жаргону, який функціонує не тільки в усному мовленні, але й навіть вживається у відповідній кореспонденції, у медичній документації. Мова йде про існування поряд з офіційними позначеннями первинно специфічних понять, інструментарію і конкретних предметів досліджуваної сфери, тобто “термінами”, їх розмовних синонімів, причому в багатьох випадках вони функціонують, фактично, як еквіваленти термінів.

Додамо, що такі “професіоналізми” нерідко “витискують” офіційні номінації (терміни) внаслідок їх реальної високої частотності вживаності з огляду на те, що терміни даної сфери формуються головним чином на базі класичних (давньогреко-римських етимонів) і, тим самим, так би мовити, “недоступні” для розуміння

широкого кола “парамедичних” споживачів інформації, зважаючи на інформативну роль сучасних засобів масової комунікації. Крім того, інколи професіоналізми виникають як “безеквівалентні” позначення специфічних понять медичної галузі, перетворюючись, тим самим на єдині вербалізатори таких понять, тобто на терміни.

Розглянемо етимологію (генезу), первинні витоки виникнення, формування та еволюцію термінологічних номінацій медичної концептосфери, а саме цей аспект, на нашу думку, недооцінюється в наукових розвідках, у той самий час аналіз медичної термінології допомагає суттєвому, глибокому вивченню і самої медицини, оскільки кожний етап її історичного розвитку залишили свій відбиток на практичному лексиконі цієї сфери. Зрозуміло, що будь-яке нове відкриття в науках, які відносяться до медицини: чи то фізіології людини, чи то патології, чи фармакології неодмінно викликало потребу відповідних номінативних одиниць, які нерідко створювали нові мікросистеми або мікрополя.

Дослідження етимологічних витоків та епістемологічних коренів допомагає краще розпізнати, а нерідко і декодувати цю строкату, гетерогенну, але напрочуд добре саморегульовану багатомовну розмаїтість, якою і є медична лексика. Навіть неозброєним оком можна помітити, як класичні медичні терміни “зіштовхуються” і конкурують між собою, як вони адаптуються до сучасних понять. Можна сказати, що кінцева мета таких нових елементів “живої мови” співзвучна з боротьбою всього живого в природі за виживання, за право залишити потомство (для мовних одиниць останнє втілюється у “народженні” від них похідних, елементів словотвірної, фразотвірної та семантичної парадигм.

Сьогочасні широко вживані медичні терміни можна класифікувати, очевидно, наступним чином: а) терміни, які виникли ще в давньоанглійській (англосаксонській) період розвитку англійської мови і збереглися до сих пір, але в сучасному орфографічному оформленні; б) грецькі та латинські одиниці, які збереглися ще з часів древньої та середньовічної медицини; в) сучасні інновації, які утворені за допомогою коренів та терміноелементів з класичних мов; г) запозичення із різних сучасних мов; д) сучасні внутрішні запозичення (з професійного жаргону). Звісно, що поряд з такою етимологічно базованою класифікацією можна надати і типологію за іншими критеріями (словотвірними, семантичними, соціолінгвальними).

У той же час наголосимо, що мета цієї розвідки полягає в тому, щоб проаналізувати на доступному для цього аналізу матеріалі, саме генетично-етимологічні витоки й хронологічні віхи формування спеціальної лексики означеної сфери, особливості її функціонування в мові та мовленні.

В аналах та манускриптах англосаксонського періоду, можна виявити щонайменш кілька сотень сторінок, що містять матеріали, які відносяться безпосередньо до медицини того часу, які ми вважаємо переважно перекладами з латинських джерел, що цілком зрозуміло, враховуючи виключну функціональну роль латини як практично універсальної мови всіх наук (на сучасному етапі ми сказали би - “глобальної”), насамперед — медицини. Візьмемо назви лікарських рослин того часу. На думку Граттана, чимала кількість латинських назв лікарських рослин в давньоанглійських текстах передавалась за допомогою транслітерації, що відображено в його наукових працях.

До прикладу, порівняємо назви перцевої м’яти, шипшини, лілії та насіння льону латинською, давньоанглійською (далі ДА) та сучасною англійською (далі СА) мовами, відповідно *Mentha, ae f n (piperita)* — *minte, an f n* — *mint*; *Rosa, ae f n (canina) (rosaceus, a, um adj = made of roses) rosans, antis adj = of rosy (pink) colour* — *rose, an f (rosen adj = made of roses); rosig adj of rosy (pink) colour* — *rose (roselike, rosy)*; *Lilium, i n (candidum)* — *lilize (lilie), an f* — *lily*; *Linum, i n (usitatissimum) (Semina Lini)* — *linsæd, es n* — *linseed*.

Однак, немає сумніву, що англосаксонськими за походженням є численні анатомічні терміни. Обмежимося тільки переліком англосаксонських слів, які

називають частини тіла людини та внутрішні органи. Порівняймо: ДА *hēafod* *n* — СА *head*; ДА *earm*, *es m* — СА *arm*; ДА *hnecca*, *an m* — СА *neck*; ДА *heorte*, *an f* — СА *heart*; ДА *lungen*, *e f* — СА *lung*; ДА *lifer*, *e f* — СА *liver*. Слід проте визнати, що не всі наведені і подібні одиниці мали і зберегли своє первинне семантико-функціональне “навантаження” у професійному медичному дискурсі. Спеціалісти-анатоми, приміром, дещо звужують та спеціалізують значення таких слів, як *arm*, *leg*, маючи на увазі не всю верхню чи нижню кінцівку людини, а відповідно лише від плечового суглоба і до ліктя та від колінного суглоба і до щиколотки (кісточки).

Лише окремі слова, які тепер виражають анатомічні поняття, є скандинавськими за їхнім походженням. Це стосується, до прикладу, таких термінів, як *skull*, *skin* (та ймовірно) *scalp*. Ми можемо знайти їх відповідники в сучасних норвезькій та шведській мовах – *skalle*, в ісландській мові – *skalli*. Однак, теперішнє ісландське слово *skalli* зберігає своє історичне значення, тобто *bold head* і таким чином співвідноситься з давньоанглійською одиницею *sceallu*, *e f* зі значенням *shell*, *husk*. Скандинавськими відповідниками до слова *skin* є датське – *skind*, норвезьке і шведське – *skinn*. Дуже давнім, але зовсім близьким родичем цих слів є давньоісландське слово *skinn* (*animal hide*), яке співіснувало поряд із словом *hūdh*. У давньоанглійській мові шкіру людини та шкуру тварини позначали одним словом – *hýd*, *e f* про що свідчить запис в англосаксонській хроніці 891 року. Подібні етимологічні витоки і у слова *scalp* (*skin and hair on the head*), тому що воно має відповідники в давньоісландській мові – *skalpr* (*sheath*), голландській – *schlep*.

У науковій літературі достатньо глибоко відбито суттєвий і, фактично, постійний вплив грецьких коренів (основ, слів) на процес термінотворення всіх наук взагалі та на формування медичних термінів англійської мови (особливо клінічних) зокрема. На нашу думку, практично всі грецькі корені (як терміноелементи) не були штучно створені ні вченими медиками, ні практичними лікарями того часу, а були відібрані із живого мовлення для номінацій явищ, ознак та процесів, пов’язаних з медициною.

Наведемо кілька типових прикладів. Так, скажімо, сьогоденній терміноелемент *h(a)em-* та кінцевий елемент *-(a)emia*, генетичним витоком яких в давньогрецькій мові було слово *αἷμα*, *αἰς τό* зі значеннями: “кров; вбивство; рід, родина; нащадок, потомок”, функціонує в сотнях (якщо не тисячах) медичних термінів, в тому числі і в тих, які виникли і є в обігу теперішньої найновішої медичної літератури та документації. Тільки у медичному словнику англійської мови Уебстера (за нашими підрахунками) зареєстровано 187 медичних термінів, в яких початковим терміноелементом є *h(a)em-*: *haemocytolysis*, *haemoipoesis*, *haemotherapy*, *haemocoagulation*, *haemodialysis*. Якщо до цього числа ще додати терміни, де вживається кінцевий елемент *-(a)emia*: *anaemia*, *hyperaemia*, *hypercalcaemia*, *hyperazotemia*, *hypoaminoacidemia*, а таких одиниць можна навести сотні і сотні, то це є підтвердженням продуктивності зазначеного.

Потужна “генеративна” потенція та її реалізація спостерігається і у випадку з терміноелементом *card-*, прадавнім етимом якого є давньогрецьке слово *καρδία ἦ*, “серце; душа; настрої, почуття; бажання, намір; верхній отвір шлунка”, так званий *ostium*, наприклад, *cardiacum* - отвір вхідний (кардіальний). Наведемо також цілу вервечку термінів з початковим елементом (коренем) *card-*: *cardiotomy*, *cardialgia*, *cardiograph*, *cardiomegaly*, *cardiomyopathy*, *cardiorhaphy*. Додамо ще приклади, в яких цей елемент є кінцевим, приміром *dextrocardia*, *tachycardia*, *stenocardia* (*angina pectoris*), *bradycardia* для підтвердження активної продуктивності цього терміноелемента в процесі творення медичних номінацій, пов’язаних із серцем людини.

Цілком логічним нам видається припущення, що саме через грецьку мову в медичну практику англійської мови увійшли також і єгипетські за походженням слова, на кшталт терміна *ammonia* (як хімічний термін це – аміак). Цей термін здобув таку назву, тому що його отримали з речовини *sal*

ammoniac “ ammonium chloride”, а латинська назва *ammōniacum*, *i*, *n*, цілком вірогідно є результатом транслітерації давньогрецького слова *Ἀμμωνιάκος*, що означало буквально *сіль*. Згідно з єгипетською міфологією, “Амон” був богом сонця (близьким до ліванського бога війни “Монту.”) Можливо, саме з цієї причини древні римляни асоціативно пов’язували бога Амона зі своїм богом Юпітером.

Нагадаємо, що слово *Ἀμμωνιάκος* трактується ще як “лівійський”, а тому важко не погодитися з припущенням лексикографів, що в етимології слова *ammonia* простежується і в певній мірі підтверджується реальний історичний факт про місце видобутку цього “елемента”. Вочевидь, що подібна етимологія простежується і в похідній одиниці *ammoniac*, яка в якості фармацевтичного терміна “амоніак”, вживається (хоч і не так часто) сучасними фармацевтами. На підтвердження наводимо значення даного слова із авторитетного словника: “a pungent gum resin from the stems of a plant (*Dorema ammoniacum*) of the parsley family, found in Iran, S Siberia, and India: used in perfumes, porcelain cements, and formerly in medicine” [Webster’s, 1976].

Помітно, що в сучасному медичному лексиконі співіснують грецькі і латинські за походженням терміни, фактично як синоніми. Це пояснюється історичними умовами та подіями, які суттєво впливали на закріплення й функціонування медичних термінів. Адже ще задовго до завоювання Греції Римом більшість лікарів у Римі та його провінціях були грецькими рабами або іммігрантами з грекомовних земель та країв і були носіями в першу чергу грецької мови.

Донині фактично конкурують або диференціюють сфери вживання латинські (здебільшого в анатомічній номенклатурі) та грецькі (в клінічних термінах) етимони типу: *os, ossis n – ὀστέον τό (osteon)* – кістка; *ren, renis m – νεφρός ὁ (nephros)* – нирка; *dens, dentis m – ὀδούς, ὀδοντος ὁ (odontos)* – зуб; *nasus, i m – ρίς ρίνοσ ἡ (rhinos)* – ніс. Достовірно встановлено, що понад тисячу таких “відповідників -аналогів” досить активно функціонують у сучасному медичному глосарії.

Можна провести паралель таких одиниць з такими термінами в сучасній англійській мові, як *ossicle* (any of three small bones of the middle ear), *ossification* (the process of bone formation) та *osteochondrosis* (degeneration of some bones and cartilages followed by calcification); *renal calculus* (kidney stone) та *nephrolithiasis* (a condition marked by the presence of renal calculi); *dentition* (the development and cutting of teeth) та *odontotomy* (the operation of cutting into a tooth); *nasolacrimal duct* (a duct that transmits tears from the lacrimal sack to the interior meatus of the nose) та *rhinolith* (a concretion formed within the cavities of the nose). З так званої “пізньої” латині дійшли до наших часів такі терміни, як *fetor hepaticus* (an odor to the breath that is a sign of liver failure), *torticollis* (wryneck, a twisting of the neck to one side), *cor bovinum* (a greatly enlarged heart).

Варто відзначити, що у випадку аналізу ядерної (термінологічної) частини компонентів медичного вокабуляру ми часто маємо справу з “гібридами” – гетерогенними греко-латинськими утвореннями, які органічно “вписалися” у макросистему сучасної англійської мови. Такий шлях формування терміносистеми медичної галузі можна ілюструвати на прикладах таких спеціальних мультикомпонентних одиниць, як *meningoencephalomyelitis* (inflammation of the meninges, brain, and spinal cord), *neuromyositis* (neuritis associated with inflammation of a muscle), *gastroduodenostomy* (surgical formation of a passage between the stomach and the duodenum).

Доцільно, однак, застережити, що у випадку такого поєднання трапляються випадки омографії, як, наприклад, у таких медичних термінах, які ми наводимо для порівняння: у слові *mastocytosis* значення елемента *mast-* не відповідає значенню цього ж елемента у терміні *mastectomy*.

Значна кількість класичних основ перетворилася, фактично, на афікси внаслідок здатності до широкої комбінаторики з мовними знаками, тому можна говорити про їх продуктивність, про активну участь у формуванні все нових і нових медичних термінів, які виникають зазедве не щоденно, а тому і не дивно, що лексикографічні видання не здатні впоратися навіть з реєстрацією, не кажучи вже про тлумачення новітньої медичної лексики.

Спостерігається і тенденція до використання одиниць германського та французького походження в процесі утворення медичних термінів, особливо як еквівалентів термінів, утворених з класичних мов. Так, паралельно з медичним терміном *prosopagnosia* – неспроможність розрізняти обличчя людей вживається і словосполученням *face blindness*: “Research has begun to suggest that most *face-blindness* stems from genes, rather than brain injury, and that it is far more widespread than previously suspected, with up to 2 percent of the population affected to some degree” (The Boston Globe, June 14, 2006).

Подібна субституція може характеризуватися неповною семантичною еквівалентністю, як ми можемо бачити у випадку із терміном *cachexia* – загальна атрофія, зміст якого частково передається словосполученням *flesh-eating disease* - гостра стрептококова інфекція або словосполученням *necrotizing fasciitis*: A 10-year-old boy has died and a 71-year-old woman is seriously ill in hospital after contracting the *flesh-eating disease* *necrotizing fasciitis* (Independent, Jan. 13, 1995).

Упродовж останнього століття в англійську медичну термінологію були запозичені спеціальні одиниці з різних сучасних мов. З французької мови були залучені, наприклад, такі слова, як *râle* (an abnormal sound heard accompanying the normal respiratory sound on auscultation of the chest), *bruit* (any of several generally abnormal sounds heard on auscultation), *ballotement* (a sharp upward pushing against the uterine wall with a finger inserted into the vagina for diagnosing pregnancy by feeling the return impact of the displaced fetus or a similar procedure for detecting a floating kidney).

Серед найновіших французьких запозичень назовемо слова *après-surgery* - післяопераційний стан пацієнта чи період у перебігу хвороби, *mal de siècle* - особливий песимістичний чи меланхолічний стан людини, *manssiere* (за аналогією із французьким brassiere) - пристосування для підтримування грудей чоловіка, *massage à trois* - масаж однієї особи двома масажистами водночас; масаж двох осіб водночас одним масажистом, *migraineur* - людина, яка страждає від хронічної мігрені (від головного болю).

З німецької мови прийшли, до прикладу, терміни *Ganzfeld, n* - чиста поверхня, яка використовується для перевірки екстрасенсорного сприйняття. *Gestalt therapy* - гештальтотерапія (вид психотерапії). Такі медичні терміни як *antibody, eyeground*, та *sitz bath* генетично споріднені з німецькими етимонами (*der Antikörper, der Augenhintergrund, das Sitzbad*), тобто їх можна розглядати і як кальки.

Кілька запозичень зафіксовано з іспанської мови. До них належать терміни *derrengadera (mal de caderas)* (an infectious disease of horses in South America caused by a protozoan parasite of the genus *Trypanosoma* in the blood and characterized by rapid emaciation, anemia, ...paresis and edema), *mal de pinto (pinto, pinta)* (a chronic skin disease that is endemic in tropical America, that occurs successively as an initial papule, a generalized eruption, and a patchy loss of pigment, and that is caused by a spirochete of the genus *Treponema* morphologically indistinguishable from the causative agent of syphilis).

Останнім часом спостерігаються надходження з японської мови, серед яких відзначимо терміни *karoshi* - смерть спричинена виснаженням і перевтомою від праці; *shiatsu (shiatzu)* - метод проведення масажу певних частин і ділянок тіла людини (здійснюється з метою обезболювання, зняття втоми); *yusho n* - хворобливий стан, спричинений потраплянням в організм шкідливих сполук із навколишнього середовища (характеризується висипами на шкірі, запухлими повіками очей, напухлими суглобами, паралічним тремтінням).

Сучасні запозичення, які функціонують у медичному лексиконі, свідчать, що хоча ядром медичної термінології англійської (як і багатьох інших європейських мов) слід вважати греко-латинські основи та морфеми, які і досі відіграють важливу роль у термінотворенні, поряд з використанням власного (германського матеріалу) і запозиченого у свій час з романських мов, в умовах сучасної інформаційної революції терміносистеми, як і англійська мова в цілому, продовжує процеси запозичення із сучасних мов разом із запозиченням відповідних понять.

Поза нашою увагою залишилися етимологічні та структурно-семантичні особливості інших угруповань спеціальної лексики медичної сфери, таких, як професіоналізми, номенклатурні назви, епоніми тощо. Крім того, заслуговують лінгвістичного аналізу образні номінації як в самій медичній сфері, так і створені на базі медичних термінів в загальній мові. Останнє особливо яскраво проявляється у функціонуванні фразеологічних одиниць. Саме ці аспекти можуть бути перспективними для подальших розвідок, матеріалом для статей і монографій.

HISTORICAL AND ETYMOLOGICAL PARAMETERS OF THE ELEMENTS OF MEDICAL TERMINOLOGICAL SYSTEM

Y. A. Zatsnyi, Doctor of Philology, Professor;

A. V. Yankov, PhD, Associate Professor*

*Zaporizhzhya National University,
66, Zhukovskogo St., Zaporizhzhya, 69600, Ukraine
E-mail: waizi@ukr.net*

**Kremenets T. Shevchenko Humanitarian Pedagogical Academy,
1, Litseina St., Kremenets, Ternopil Obl., 47003, Ukraine
E-mail: yankov@meta.ua*

The paper analyses the core of medical vocabulary, its terminology as far as the etymological aspect is concerned. It describes the original sources of formation, semantic evolution and paradigmatic combinability of the core medical vocabulary. Special attention is given to the role played by the elements of classical languages in medical vocabulary both diachronically and synchronically. On the material of modern borrowings operating in medical lexicon, we show that although Greek and Latin roots and morphemes should be regarded the core of medical terminology in English, together with its own (Germanic material) and borrowed from Romanic languages, UNDER CONDITIONS of information revolution terminological system continues the processes of borrowings from modern languages together with borrowings of relevant concepts.

Key words: *borrowing, core, element, etymology, semantics, terminology.*

ИСТОРИКО-ЭТИМОЛОГИЧЕСКИЕ ПАРАМЕТРЫ ЭЛЕМЕНТОВ МЕДИЦИНСКОЙ ТЕРМИНОСИСТЕМЫ

Ю. А. Зацный, д-р филол. наук, профессор;

А. В. Янков, канд. филол. наук, доцент*

*Запорожский национальный университет,
ул. Жуковского, 66, г. Запорожье, 69600, Украина
E-mail: waizi@ukr.net*

**Кременецкая гуманитарно-педагогическая академия им. Т. Шевченко,
ул. Лицейная, 1, г. Кременец, Тернопольская обл, 47003, Украина
E-mail: yankov@meta.ua*

В данной статье на обширном фактическом материале анализируется терминологическое ядро лексики медицины и здравоохранения в аспекте этимологии, раскрываются истоки возникновения и формирования, особенности семантического развития терминологических номинаций. Особое внимание уделено роли языковых элементов классического происхождения в обогащении терминотерминосистемы медицинской концептосферы как в диахроническом аспекте, так и с точки зрения динамической синхронии. На материале современных заимствований, которые функционируют в медицинском лексиконе, доказано, что хотя ядром медицинской терминологии английского языка следует считать греко-латинские основы и морфемы, вместе с использованием собственного (германского материала) и заимствованного из романских языков, в условиях информационной революции терминотерминосистема продолжает процессы заимствования из современных языков вместе с заимствованиями соответствующих понятий.

Ключевые слова: *генезис, заимствование, семантика, термин, элемент, этимология, ядро.*

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Зацний Ю. А. Інновації у словниковому складі англійської мови початку XXI століття : англо-український словник / Ю. А. Зацний, А. В. Янков. – Вінниця : Нова Книга, 2008. – 360 с.
2. Янков А. В. Англо-український словник нової лексики і фразеології англійської мови сфери медицини та охорони здоров'я / А. В. Янков. – Жовква : Місіонер, 2013. – 434 с.

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

1. Ayto John. A Century of New Words / John Ayto. – New York : Oxford University Press, 2007. – 250 p.
2. Merriam-Webster's Medical Dictionary. – Springfield, Massachusetts, U.S.A. : Merriam-Webster, Incorporated, Publishers, 1996. – 894 p.

LIST OF REFERENCES

1. Zatsnyi Y. A. Innovations in the Vocabulary of English language at the Beginning of XXI Century : English-Ukrainian Dictionary / Y. A. Zatsnyi, A. V. Yankov. – Vinnytsia : Nova Knyga, 2008. – 360 p.
2. Yankov A. V. English-Ukrainian Dictionary of New Vocabulary and Phraseology in English of Medicine and Health / A. V. Yankov. – Zhovkva : Misioner, 2013. – 434 p.

SOURCES OF ILLUSTRATIVE MATERIAL

1. Ayto John. A Century of New Words / John Ayto. – New York : Oxford University Press, 2007. – 250 p.
2. Merriam-Webster's Medical Dictionary. – Springfield, Massachusetts, U.S.A. : Merriam-Webster, Incorporated, Publishers, 1996. – 894 p.

Надійшла до редакції 6 лютого 2015 р.